

Selskabet skulde godtgjøre, at det paa statutmæssig Maade havde besluttet at vilse undersøge sig de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser. Jeg behøver ikke at gjentage, hvad der allerede er sagt i Betænkningen, at det maa synes misligt at begynde et nyt Creditforetagende med at vise, at man ikke tager det i Betænkning eller endog er tilbøielig til at omstøde Grundreglerne for et ældre Creditforetagende af samme Art; jeg troer ikke, at det vilde være heldigt. Jeg troer saameget mindre, at man bør tilraade det, som jeg ikke anseer det for umulig, at skaffe Halvdelen og endnu mindre at skaffe Fjerdedelen af Actionairerne repræsentere, for at tage en statutmæssig Beslutning herom, og jeg skal i den Henseende ogsaa henvise til hvad der er udtalt i Betænkningen, at, da i ethvert Fald en sliq Beslutning er i det sjællandske Jernbaneselskabs egen Interesse, maa det ogsaa være dette Selskabs egen Sag at skaffe et saa stort Antal Actier repræsentere paa Generalforsamlingen, at Beslutningen statutmæssig kan tages. Hvad den første Deel af Forslaget til § 2 angaaer, da er det egentlig kun en Redactionsforandring, der staar i Lovudkastet mod, at sidstnævnte Banestrækning af de nuværende Actionairer, i det seneste inden Statens Rentegarantie begynder at løbe (§ 5), frigjøres for den paa samme for Tiden hvilende Pantegjæld eller anden Gjæld, og mod at Selskabet iøvrigt underkaster sig de i de følgende Paragraffer indeholdte Bestemmelser. Man har troet, at det var rigtigere at lade Selskabet overalt fremtræde som Subjectet, og at det burde hedde: „Saafremt det sjællandske Jernbaneselskab, i det seneste inden Statens Rentegarantie begynder at løbe, frigjør den sidstnævnte Banestrækning for den paa samme for Tiden hvilende Pantegjæld og andre Gjældsforpligtelser“, og man har tilføjet: „samt sørger for, at denne Banestrækning og de til samme hørende Eiendele og Transportmidler ere i brugbar og forsvarlig Stand“. Man har idetmindste ikke anseet denne Tilføining for at være overflødig, uagtet det maaskee kan indvendes, at den heller ikke er absolut nødvendig; thi Jernbanerne ere af den Natur, at de i deres egen Interesse altid maae holdes i brugbar og forsvarlig

Stand; da det dog imidlertid er mere anvendeligt paa selve Banen og Transportmidlerne end paa de mindre Eiendele, som høre dertil, saa vil man vel ikke kunne Andet end erkende, at der er Grund til ogsaa at optage denne Tilføining. At det er naturligt, at det sjællandske Jernbaneselskab, naar det gaaer ind under det større Selskab, som kommer til at repræsentere det hele Anlæg fra Koeskilde til Korsør, overdrager sine Eiendele og Transportmidler tilligemed Banen i forsvarlig og brugbar Stand til dette, vil ikke kunne nægtes, og denne Tilføining er saaledes kun steet for at gjøre den Tanke, hvorom Alle maae være enige, klar.

Sikkerhed: Jeg har allerede ved den tidligere Behandling af denne Lov sagt, at det forekommer mig, at det, man skal have for Die ved at bevilge denne Lov, mindre er de Forhaabninger, som gives om, at den paa nogensomhelst Maade skulde blive indbringende, end sigte om at den skulde kunne bære den Rente, som Regjeringen tilsigter; men det er derimod Statshensynet, man ved at bevilge Loven skal søge at gjøre fyldest. Jeg maa imidlertid for mit Vedkommende sigte, at det er langtfra godtgjort, at dette Hensyn i dette Tilfælde tilstrækkeligt er godtgjort, men jeg vil ved Siden deraf indrømme, at der navnlig i Hovedstaden er en saa stor Mening for det Usskelige i at gjøre det her omhandlede Experiment, at jeg meget vil betænke mig paa at modsætte mig det. Jeg betragter det næsten som en Overfømmelse, hvor man gjør bedst i at krybe op paa det høieste Punkt, for at undgaae at drufne, og det vil for mig i dette Tilfælde være det Samme som at votere Ja, uagtet jeg skulde være mere tilbøielig til at votere Nei. Den ærede Ordfører har søgt at godtgjøre, hvorledes han troede, at man, ved at betragte den nuværende roeskildske Jernbanes Stilling, saaledes som den virkelig er, skulde kunne nære det Haab, at den Bane, som bliver Forlængelsen til Korsør, nogenlunde skulde kunne forrente sig; dette var idetmindste saaledes som jeg forstod ham, Lendentsen af hans Foredrag. For at godtgjøre dette, sagde han: Den Jernbane, som skal gaae fra Koeskilde til Korsør, vil sandsynligvis ikke komme til at koste saameget som den fra Kjøbenhavn til Koeskilde; denne har kostet neppe 500,000 Rbd. pr. Mill, den